

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34PP/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011993
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2117011993.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a prísediacich sudcov PhDr. Gabriely Brestovanskej a RNDr. Ing. Ladislava Franeka, v trestnej veci odsúdeného F. H., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2017 v ÚVTOS Leopoldov, takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods.1 písm. b) Trestného zákona súd žiadosť ods. F. H., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Leopoldov, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený: - rozsudkom OS Bratislava II, sp. zn. 4T/40/2014 zo dňa 19.03.2015,

z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 13.10.2017 bola na tunajší súd doručená žiadosť odsúdeného F. H., nar. XX.XX.XXXX, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú dôvodil najmä tým, že v súčasnosti spĺňa všetky zákonné (jak formálne, tak i materiálne) podmienky pre podmienenečné prepustenie, výkon trestu bol pre neho dostatočným ponaučením, v prípade podmienenečného prepustenia chce viesť riadny, slušný, rodinný život a preto žiada, aby súd rozhodol o jeho žiadosti kladne.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva v ÚVTOS Leopoldov /súhrnný/ trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom OS Bratislava II, sp. zn. 4T/40/2014 zo dňa 19.03.2015, podľa § 212 ods.4 Tr. zákona, v trvaní 3/tri/ roky nepodmienečne, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Lehota podľa § 66 ods.1 písm. b) Trestného zákona odsúdenému uplynula dňa 06.07.2017 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 06.07.2018.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Leopoldov zo dňa 25.10.2017 súd zistil, že odsúdený F. H., narodený dňa XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., C. XXXX/XX, okres W. I, prechodne bytom D., T. L. út XX, P. H., druh, otec jedného dieťaťa, pôvodným povoláním automechanik, pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody (ďalej len „výkon trestu“) bez pracovného pomeru. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov bol premiestnený dňa 29.11.2016 z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce.

Správanie a vystupovanie menovaného počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni. Príkazy a pokyny príslušníkov plnil. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava a časový rozvrh dňa rešpektuje. Príkazy a pokyny personálu ústavu plní bez pripomienok. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok. V záťažových situáciách reaguje adekvátne. Snaží sa o spoluprácu s pedagogickým personálom. Počas výkonu trestu bol disciplinárne odmenený dvakrát za plnenie pracovných povinností, naposledy dňa 17.07.2017. Disciplinárne potrestaný nebol. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferenciacnej skupiny „A“, kde bol umiestnený na základe dlhodobého plnenia stanoveného programu zaobchádzania.

Odsúdený je zaradený na pracovisko Práčovňa, kde patrí dlhodobo medzi stabilných a zodpovedných pracovníkov. Nadriadení hodnotia jeho pracovnú morálku kladne. Odsúdený k zvereným pracovným povinnostiam pristupuje svedomito a zodpovedne, je na neho spoľahlivý, pracuje samostatne. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiava.

Aktívne sa zapája do prác na zlepšenie prostredia ústavu, stará sa o čistotu a poriadok na ubytovni.

Voľný čas trávi sledovaním televízie, počúvaním rozhlasu, čítaním kníh a časopisov, hraním spoločenských hier. Do športových aktivít sa pravidelne zapája, baví ho hranie stolného tenisu a cvičenie.

Odsúdený vyrastal v úplnej rodine s mladšou sestrou. Po absolvovaní povinnej školskej dochádzky pokračoval vo vzdelávaní na strednom odbornom učilišti, kde sa vyučil v odbore automechanik. Po ukončení štúdia pracoval ako vodič v nákladnej doprave. Naposledy pred výkonom trestu prevádzkoval autoservis.

Sociálny kontakt počas výkonu trestu udržiava s družkou, jej rodinou a vnukom formou korešpondencie, telefonovania a návštev. S ďalšími priateľmi udržiava kontakt formou korešpondencie. Rodinné vzťahy sa javia harmonické.

Stanovené ciele programu zaobchádzania sú priebežne plnené. V rámci plnenia programu zaobchádzania je odsúdený vedený k spoľahlivosti a zodpovednosti za svoje správanie a konanie, k negatívnemu postojovi voči kriminálnej činnosti.

Resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody opakovane páchal trestnú činnosť a aktuálne je odsúdený za závažnejšiu trestnú činnosť.

Na základe uvedených skutočností riaditeľ ÚVTOS konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča ho podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ vrátane spomenutého odsúdenia až 11-krát súdne trestaný, pre rôznorodú trestnú činnosť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom návrhu a žiada, aby bol podmiennečne prepustený, pričom poukázal aj na tú skutočnosť, že napomáha OČTK pri objasňovaní trestnej činnosti.

Zástupca ÚVTOS na verejnom zasadnutí uviedol, že v hodnotení neprišlo k žiadnym zmenám, záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhla žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnuť pre nesplnenie zákonných podmienok pre takýto postup. Uviedla, že s poukazom na hodnotenie riaditeľa ústavu, taktiež s poukazom na odpis RT má za to, že u odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie, odsúdený opakovane pácha trestnú činnosť majetkového charakteru, za ktorú bol aj niekoľkokrát vo výkone trestu, výkon trestu však na neho nemal prevýchovný vplyv, nezabránil páchaniu ďalšej trestnej činnosti, pričom má poznatky o tom, že na odsúdeného boli podané v tomto roku dve obžaloby za zločin podvodu a obzvlášť závažný zločin podvodu, ako je aj aktuálne stíhaný za zločin podvodu práve spáchaný na území Trnavského kraja, preto navrhuje jeho žiadosť zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým so žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta, osobným spisom odsúdeného, rozsudkom OS Bratislava II, sp. zn. 4T/40/2014 zo dňa 19.03.2015 a odpisom registra trestov zistil, že žiadosti odsúdeného nie je možné vyhovieť, nakoľko u odsúdeného neboli splnené všetky zákonom stanovené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu o čom svedčí pomerne pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, no nebola splnená jedna z materiálnych podmienok, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Je dôležité poukázať na to, že odsúdený bol už v minulosti /vrátane spomínaného odsúdenia/ 11 krát súdne trestaný, a to jak na nepodmienečné, tak i na podmiennečné tresty odňatia slobody, dokonca bol i 2 x podmiennečne prepustený /pričom v jednom prípade sa neosvedčil a bol mu nariadený zvyšok trestu odňatia slobody/ z výkonu trestu odňatia slobody a teda mal možnosť preukázať, že i podmiennečný trest odňatia slobody resp. podmiennečné prepustenie z výkonu trestu splní u neho svoj účel, avšak sa dopúšťal opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol opakovane právoplatne odsúdený. Vzhľadom na tieto skutočnosti, má súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Bolo prihliadnuté tiež na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti / v danom prípade ide mimo iného o zločin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm. a) Tr. zák./ a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti (odsúdený má 11 záznamov v odpise registra trestov), kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha (doposiaľ páchala) trestnú činnosť. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné jednoznačne konštatovať.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za potrebné na záver dodať, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie,

prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného F. H. súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti, resp. súdu opakovane možnosť preukázať (a to najmä uloženým podmienečným odkladom trestu odňatia slobody, resp. opakovaným podmienečným prepustením), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti sa odsúdený vrátil dokonca aj po vykonaní uloženého nepodmienečného trestu a tiež i po podmienečnom odsúdení i podmienečnom prepustení.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel preto súd k záveru, že u menovaného odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmienečné prepustenie a preto rozhodol o jeho žiadosti tým spôsobom, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Na záver sa žiada súdu dodať, že ani skutočnosti uvádzané odsúdeným (momentálna spolupráca s OČTK na objasňovaní trestnej činnosti) nie sú podľa názoru súdu spôsobilé (vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti) zmeniť rozhodnutie o jeho žiadosti o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko toto (rozhodnutie súdu) sa viaže striktnie k splneniu podmienok uvedených v citovanom ustanovení § 66 ods. 1 Tr. zák., ktoré podľa názoru súdu práve s poukazom na samotnú osobu odsúdeného, ktorú treba hodnotiť komplexne (a to najmä v súvislosti s jeho bohatou trestnou minulosťou, kedy páchal trestnú činnosť aj po opätovnom podmienečnom prepustení) splnené nie sú. Podmienečné prepustenie nie je nárokom odsúdeného po uplynutí zákonom stanoveného času na prepustenie na slobodu, ale právom štátu a prejav dôvery v ďalšie správania odsúdeného, že výkon trestu mal na neho dostatočne preventívno - výchovný vplyv a v budúcnosti povedie k riadnemu vedeniu života. Tento materiálny predpoklad však súd preukázaný nemal a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do 3 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť.
Sťažnosť má odkladný účinok.

Ak bol návrh odsúdeného o podmienečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne (§ 415 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku).